

רע"פ 8847/17 - רג'אב סלימאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8847/17

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

רג'אב סלימאן

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבת:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה בתיק עפ"ת 17863-07-17 שניתן ביום 31.10.2017 על ידי יד' השופט ערן קוטון ובקשה לעיוכוב ביצוע פסק הדיין

עו"ד תומר גונן
עו"ד אריה פטר

בשם המבקש:
בשם המשיבת:

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז חיפה (כב' השופט ע' קוטון – להלן: בית המשפט המחויז) מיום 31.10.2017 בעפ"ת 17863-07-17, שקיבל את ערעור המשיבת על גזר דיןו של בית המשפט השלום לתעבורה בעכו (כב' השופט הבכיר י' בכיר – להלן: בית משפט השלום) מיום 4.6.2017 ב-פל"א 16.06.2025.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. המבוקש הורשע על פי הודהתו על ידי בית משפט השלום בעבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה (עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה), נהיגה ללא ביטוח (עבירה לפי סעיף 2 א' לפקודת בטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970), נהיגה בקלות ראש (עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה), אי מתן זכות קדימה להולך רגל תוך סיון הולך רגל (עבירה לפי תקנה 67א לתקנות התעבורה תשכ"א-1961), הגשת בקשה לרישויון להולך רגל תעבורתית (עבירה לפי סעיף 66 לפקודת התעבורה) והרשעה בעבירה שגרמה חבלה של ממש (עבירה לפי סעיף 38 לפקודת התעבורה).

3. על פי כתוב האישום, בתאריך 28.06.2016 ב时刻 15:20 המבוקש נהג ברכב פרטי בכיביש פנימי בשפרעם, מצפון לדרום, בעודו בהמשך הדרך, בסמוך לכיכר, ניצב בכיוון נסיעתו מעבר החזיה, ולפניו תמרור. באותו הזמן הולכת רגלה החלה לחצות את הכביש במעבר החזיה האמור. המבוקש, נהג בקלות ראש ורשלנות, לא האט כאשר התקרב למעבר החזיה, לא הבין בהולכת הרגלה ולא אפשר לה לסייע את חציית מעבר החזיה, פגע בה, ובכך גרם לתאונת. כתוצאה מההתאונת, הולכת הרגלה נפצעה ונגרמו לה חבלות של ממש, היכולות חתך של כ-3 ס"מ שפושף בכתף שמאל, שפושף בברך שמאל, שבר ביד והמטומה בכתף שמאל, וגם רכבו של המבוקש ניזוק.

במועד האירוע האמור, המבוקש נהג בעודו בפסילה, מאחר שביום 24.04.2014 גזר עליו בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (גמ"ר 13-08-9517), בין היתר, עונש של פסילה לתקופה של 8 שנים מלנהוג/או מלקלב/או מלחזיק רישיון נהיגה. עונש זה נוצר עליו בגיןו ובנסיבות סנגורי, והםבוקש אף הפקיד את רישיון הנהיגה בבית המשפט במעמד גזר הדין (להלן: הרשותה משנת 2014). חרף האמור לעיל, המבוקש, שידע כי רישיונו נפסל לתקופה הנצרכת, קיבל רישיון נוסף ממשרד הרישוי (להלן: הרישון הנוסף), תוך העלמת דבר הפסילה מרשות הרישוי. כשנעצר המבוקש הציג בפני השוטרים את הרישון הנוסף.

4. לאחר הודיעו המבוקש בעבודות כתוב האישום המפורט לעיל הפנה בית משפט השלום את המבוקש לקבלת תסקירות מבחן. מן התסקירות הראשונות עלה, בין היתר, כי באירוע נושא הרשותו של המבוקש בעבירות גרים מות בירושנות בשנת 2014, נהרג אחיו הצער של המבוקש ונפטרו חברו של המבוקש. בעקבות האירוע אושפז המבוקש בטיפול נמרץ, עבר סדרת ניתוחים ושזה תקופה ממושכת בבית החולים. בגין עבירת גרים מות נשלל רישיונו של המבוקש לשמונה שנים, הוא נדון למאסר בפועל לריצוי בדרכו של עובדות שירות, והואotel עליו מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים (להלן: המאסר המותנה), שהינו בר הפעלה כעת. שירות המבחן התרשם כי המבוקש התקשה להכיר באחריותו לתאונת נושא הליך כאן, ונטה ליחסה לגורמים חיצוניים. באשר לנוהגה בזמן פסילה, המבוקש קיבל אחריות פורמלית בדבר העלמת הפסילה ממשרד הרישוי, וטען כי פעל משיקול דעת מוטעה. לטענתו הוא קיבל את רישיון הנהיגה בדואר מביל שהגיע בקשה, ניגש למשרד הרישוי לצורך בירור ראשוני, והבין כי הוא רשאי לנוהג.

בתסקיר השני צוין כי המבוקש, שהינו נשוי ואב לילד, סיים הליך קבוצתי לנאים ששחו במעצר בית, השתלב בקבוצה פסיכו חינוכית לעבריני תעבורה, ויצר קשר עם גורמי הרווחה. שירות המבחן התרשם כי המבוקש מונע מموظיבציה פנימית יותר ומתחבנות למשמעות ערך טיפול ושינוי. בשל מצבו הרגשי הירוד של המבוקש סבר שירות המבחן כי מיצוי הדין עמו עלול לפגוע קשות במצבו הרגשי וביכולתו לעורוך שינוי. נוכח האמור לעיל שירות המבחן המליץ להעדיף ענישה טיפולית ולא הרתעתית.

בית משפט השלום קיבל את המלצה השירות המבחן, וגורר על המבוקש את העונשים הבאים: הארכת המאסר המותנה (בתיק גמ"ר 13-08-9517) למשך שנתיים נוספת; פסילה מלקבול או להחזק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים במצטבר להפעלת עונש הפסילה המותנה מגמ"ר 17-08-9517 וلتקופה של 24 חודשים, סה"כ 36 חודשים; צו פסילה בפועל; שמונה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים; קנס בסך 3,000 ש"ח; צו מבחן למשך 18 חודשים; צו של"צ בהיקף של 250 שעות, והתחייבות על סך 5,000 ש"ח להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע למשך שנתיים. בגין הדין נתן בית המשפט השלום משקל לאינטראס השיקום ולנסיבות האישיות של המבוקש, לכך שהمبוקש נעדר עבר פלילי (כך במקור), וכך כי הוא ומשפחתו מתמודדים עם אובדן של אחיו בתאונת לה היה אחראי. כמו כן התייחס בית משפט השלום לפרק הזמן שהלך בין הרשותות הקודמות של המבוקש למעשים נושא האישום הנוכחי, וכך שהוא בהזדמנות הראשונה וחסר זמן שיפוט. בית משפט השלום התרשם עוד כי המבוקש הבין את חומרת מעשיו וכי חל שינוי בהתיחסותו.

ההילך בבית המשפט המחויז

5. המשיבה ערערה על קולות העונש. נטען כי העונש שגורר עליו בית משפט השלום חורג לקולא במידה המצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור. עוד נטען, כי בית משפט השלום לא ייחס משקל הולם לנسبות ביצוע העבירות, והודגשה חומרת המעשים הנובעת מהתנהלותו העברינית של המבוקש לקבלת רישיון נהיגה והציגו בהמשך לשוטרים חרב הפסילה. בנסיבות אלו נטען כי לא היה מקום לאמץ את המלצה השירות המבחן ולחזור מהכלל לפיו יש להפעיל מאסר מותנה.

בית המשפט המחויז הורה על עירication תסkick מבחן עדכני בעניינו של המבוקש. מהतסkick שהוגש לבית המשפט המחויז (26.9.2017) עולה כי המבוקש סיים הליך קבוצתי לנאיםים שההו במעצר והשתלב בקבוצה פסיכו חינוכית לעבריני תעבורה, שהסתימה בתחילת חודש يول' 2017. בשל אופיו הקבוצתי לא הייתה אפשרות טיפולית מעמיקה. שירות המבחן שב וגורר על המלצה שלא להטיל עונשה שתפוגع בתהליכי השיקומי בו מצוי המבוקש.

בא כוח המבוקש טען כי אין מקום בנסיבות העניין להתערב בעונש שגורר בית משפט השלום. לטענתו, המשיב הודה מיד במינויו לו, ונטל אחריות על מעשיו. עוד נטען כי אין מדובר למי שנפל מנוהגה ושב מידית אל ההגעה, שכן המבוקש קיבל רישיון נהיגה מהగורם האמון על מתן רישיונות, ואף פעל לבירור תוקף הרישיון שקיבל. כך חזר והציג את נסיבותו האישיות של המבוקש, והשפיעה האירוע נושא ההחלטה משנת 2014 עליו ועל משפחתו.

6. לאחר שמייעת טיעוני הצדדים, שקיים כל השיקולים לקולא ולהומרא, ומtan זכות למבוקש להגיד את דברו קיבל בית המשפט המחויז את ערעורו של המשפטה על קולות העונש, וגורר על המבוקש את העונשים הבאים: הפעיל את עונש המאסר המותנה (10 חודשים) מתיק גמ"ר 13-08-9517; הטיל על המבוקש 8 חודשים מאסר בפועל, שמתוכם חודש אחד ירוצח במצטבר לעונש המאסר המותנה, והיתר בחופף לו כך שסר הכל ירצה המבוקש 11 חודשים מאסר בפועל. כמו כן דין אותו ל-6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים. צו המבחן והשל"צ שהוטלו בבית משפט השלום בוטלו. יתר רכיבי העונשה נותרו על כנמם.

בפסק דין הדגיש בית המשפט המחויז את העובדה שהמבוקש שב והסתבר בעבירות תעבורה חמורות זו זאת בחלוף תקופה של שנתיים בלבד לאחר שנפל "מלנהוג ו'או מלתקבל ו'או מהחזק רישיון נהיגה", כאשר גזר דין של

עמוד 3

בימ"ש השלום משנהת 2014 אינו נתון לפרשנות. בנסיבות אלו מובן כי היה על המבוקש להימנע מלקלל את הרישוין, וכל וחומר להימנע מלנהוג ברכב. בית המשפט המחויז דחה את טענותיו של המבוקש בגין הבהרה שקיביל, לגיטתו, משרד הרישוי לפיה הרישוין שקיביל תקף לכל דבר ועניין משטענה זו לא גובטה בראייה או באסמכתא כלשהי. לאחר שעמד על הפגיעה שפגע המבוקש בערכיהם מגנים והנזק שנגרם להולכת الرجل ומדיניות הענישה המחרימה הנהוגה בכל הקשור למשטי המבוקש, קבע בית המשפט המחויז כי לא היה מקום לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, ודן אותו לעונשים שפורטו לעיל.

.7. על פסק דין זה הוגשה הבקשה שבפני.

nymok'i הבקשה ותשובה המשיבה

8. בבקשתו חזר המבוקש על טענתו לפיה אין מדובר בתיק רגיל בו אדם נפל מלנהוג ויוצא מיד חזרה אל הכביש. המבוקש הודה בהזדמנות הראשונה כי הוא שגה בכך שנהג ברכב לאחר שקיבל את הרישוין, ואולם לטענתו היה מקום להתחשב בכך שהוא פנה למשרד הרישוי לברר את העניין, טענה אשר התקבלה על ידי בית משפט השלום מביל שנדרשו ראיות לשם כך. המבוקש טען כי בשונה מעוניינו, לנאיםים במקרים שהזכיר בית המשפט המחויז היה עבר תעבורתי מכבד. המבוקש הדגיש עוד את נסיבותו האישיות, את מצבו הנפשי הקשה ואת הפגיעה שתיגרם ליכולתו להשתתקם ככל שיכולס למאסר.

9. המשיבה בתגובהה מיום 21.11.2017 ביקשה לדוחות את הבקשה, שכן היא אינה מקימה עילה למתן רשות ערעור בפני ערכאה שלישית, והסוגיות שמעלה המבוקש אין חרוגות מעוניינו הפרטני, או מעלות שאלות משפטיות עקרוניות. המשיבה טענה כי פסק דין של בית המשפט המחויז מבוסס ומונומך, וכי הוא תיקן טעויות שנפללו בפסק דין של בית משפט השלום. כך נטען כי בית משפט השלום לא נתן דעתו למידת אשמו של המבוקש, שבחר להתעלם במידוד מחלוקת רשיינה שנתיתים בלבד טרם המעשים נושא האישום הנוכחי. כמו כן, בית משפט השלום ציין בטעות בಗזר דין כי המבוקש הינו לא עבר פלילי, וזאת אף כי אין חולק שהוא הורשע בעבר בגין מנות ברשלנות בתאונת בה נהרג אחיו הצעיר. עוד לטענת המשיבה, בית משפט השלום סטה לקולא ממתחם העונש למטרות שלא התבessa העילה לסתיה כאמור, מאחר שהמבוקש לא השתתקם עדין, ואף לא ניתן לקבוע בשלב זה כי יש סיכוי של ממש שישתתקם.

דין והכרעה

10. לאחר עיון בבקשתו, ובתשובה המשיבה הגעתו לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלאול שליש" תינתן רק במקרים חריגים המעלים שאליה, משפטית או ציבורית, בעלת חשיבות כללית (ר"ע 82/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה), פ"ד לו(3) 123 (1982)), או במקרים בהם מתעורר חשש לאי צדק מהותי (רע"פ 6487/12 דבר נ' מדינת ישראל (15.7.2013); רע"פ 1136/17 חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נ' מדינת ישראל (28.03.2017)). עניינו של המבוקש אינו מקרים אלו, והmbוקש אף אינו טוען כי בבקשתו מקיים שאלות עקרוניות החורגות מעוניינו הפרטני או כל עילה אחרת המכדיקה מתן רשות ערעור. כל טענותיו של המבוקש נוגעות לנסיבותו הפרטנית, וממילא אין מצדיקות מתן רשות ערעור ב"גלאול שליש".

11. זאת ועוד – למשה טענותיו של המבוקש מתמקדות בחומרת העונש שהושת עליו. ואולם, כאשר עסקינו בערעור הנוגע לחומרת העונש, על המבוקש רשות ערעור להציג על סטיה קיצונית מדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים (השו: רע"פ 8438/17 ציאל נ' מדינת ישראל (30.10.2017); רע"פ 501/16 ראובן-פישמן נ' מדינת ישראל (24.1.2016); רע"פ 5423/14 קופרמן נ' מדינת ישראל (29.9.2014)). בעניינו עולה כי העונש שהושת על המבוקש אינו חורג מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הוא הורשע (השו: רע"פ 5431/17 זדה נ' מדינת ישראל (5.9.2017); רע"פ 5244/17 תורג'מן נ' מדינת ישראל (12.9.2017)). אין חולק כי המבוקש נהג בפזיות וגרם לנזקים ולפציעות להולכת רgel, וזאת בעודו נהג ברכב שנתיים בלבד לאחר שרישונו בשל שಮונה שנים בגין ביצוע עבירות תעבורת שתוצאותיהן הטרagiות פורטו לעיל. זאת ועוד, על פי כתוב האישום, בו הודה המבוקש, עונש שלילת הרישון משנת 2014 נגזר עליו בגיןו ובנוחותו סגנוו, והמבחן אף הפקיד את רישון הנהיגה בבית המשפט במעמד גזר הדין. בנסיבות אלו אכן לא ניתן לקבל את הטענה לפיה המבחן הבין כי הוא רשאי נהוג לאחר בירור במשרד הרישוי. בהקשר זה יוער כי טענותיו של המבוקש שהועלו כבר בפני בית המשפט המחוזי, קיבלו מענה מפורט וראוי בפסק הדין. עיון בטעמי ובנימוקיו של בית המשפט מלמדים כי לא מתעורר כל חשש לאי צדק בעניינו.

12. לאור האמור לעיל, הבקשה למתן רשות ערעור נדחתת ועקב הביצוע עליו הורתיי ביום 14.11.2017, מבוטל בזאת. המבחן יתייצב לריצוי עונשו ביום 20.12.2017 עד השעה 11:00, בבית המשפט קישון, או על פי החלטת שירות בתיה הסוחר, כשבדיו תעודת זהות או דרכון, ווותק מהחלה זו. על המבחן לתאמם את הكنيיה למאסר, כולל האפשרות למין מוקדם עם ענף אבחון ומין של שירות בתיה הסוחר, טלפונים 08-9787377, 08-9787336 או 08-08.

ניתנה היום, ט' בכסלו התשע"ח (27.11.2017).

שפט